

การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพแห่งชาติ

๑. สถานการณ์

๑.๑ ระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ มีความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางนโยบายสุขภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาสุขภาพในปัจจุบัน และแนวโน้มของปัญหาสุขภาพในอนาคต รวมทั้งยังมีความสำคัญต่อการบริหารทรัพยากรสุขภาพ การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข การจัดการกับปัญหาสุขภาพเฉพาะ ทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ และช่วยในการติดตามประเมินผลระบบสุขภาพ เพื่อการปรับปรุงระบบสุขภาพให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางสุขภาพที่ดีได้ในอนาคต

๑.๒ ระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพที่มีการจัดทำอยู่ในปัจจุบัน ประกอบด้วย ระบบข้อมูลจากสถานบริการสาธารณสุข และระบบข้อมูลสุขภาพระดับประชากร โดยระบบข้อมูลจากสถานบริการสาธารณสุข ส่วนใหญ่ดำเนินงานโดยกระทรวงสาธารณสุข ในรูปแบบของรายงานประจำจากสถานบริการสาธารณสุข สังกัดกระทรวงสาธารณสุข อาทิเช่น รายงานการเฝ้าระวังโรคทางระบาดวิทยา รายงานกิจกรรมบริการสาธารณสุข รายงานกลุ่มโรคผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน โดยภายหลังจากนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ระบบข้อมูลจากสถานบริการสาธารณสุข มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ในการเบิกจ่ายเงิน อาทิเช่น ฐานข้อมูลผู้ป่วยในโรงพยาบาล ของระบบหลักประกันสุขภาพทั้ง ๓ ระบบ นอกจากนี้ยังมีการจัดเก็บฐานข้อมูลรายบุคคลอีกหลายฐานข้อมูล อาทิเช่น ฐานข้อมูลประชากรและบริการของสถานบริการระดับปฐมภูมิ โดยการออกแบบของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข และการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นเงินประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ยังมีข้อมูลทะเบียนโรค อาทิเช่น ทะเบียนโรคมะเร็ง และฐานข้อมูลเฉพาะโรคต่างๆ รวมทั้งข้อมูลการคัดกรองความเสี่ยง ที่เริ่มมีการจัดเก็บ โดยผูกกับการเบิกจ่ายเงินภายใต้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า สำหรับข้อมูลทรัพยากรสุขภาพ มีการสำรวจเป็นรายปี ครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน และข้อมูลค่าใช้จ่ายสุขภาพในระบบบัญชีรายจ่ายสุขภาพที่จัดทำทุกปีเช่นเดียวกัน

๑.๓ ระบบข้อมูลสุขภาพระดับประชากร ประกอบด้วยข้อมูลในระบบทะเบียน ได้แก่ ข้อมูลสถิติชีพ ที่จัดเก็บโดยสำนักบริหารการทะเบียน กระทรวงมหาดไทย ที่มีการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศ และให้รหัสสาเหตุการตายโดยสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข ครอบคลุมการตายมากกว่าร้อยละ ๙๐ ของการตายทั้งหมด และข้อมูลการสำรวจสุขภาพ ที่ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้แก่ การสำรวจเกี่ยวกับอนามัยและสวัสดิการ การสำรวจความพิการ การสำรวจพฤติกรรมสุขภาพหรือ

และดื่มสุรา การสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ ฯลฯ และการสำรวจที่ดำเนินการโดยกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ การสำรวจสภาวะสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย การสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงโรคไม่ติดต่อ การสำรวจพฤติกรรมทางเพศ การสำรวจสุขภาพจิต ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีข้อมูลปัจจัยคุกคามสุขภาพ ที่จัดเก็บโดยหน่วยงานต่างๆ อาทิเช่น ข้อมูลมลพิษทางอากาศและน้ำ โดยกรมควบคุมมลพิษ ข้อมูลปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคม ที่จัดเก็บโดยหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น

๑.๔ การบริหารจัดการระบบข้อมูลสุขภาพในภาพรวม มีความพยายามในการพัฒนาระบบข้อมูลผ่านกลไกความร่วมมือต่างๆ อาทิเช่น แผนงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ จากการสนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ร่วมกับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข การพัฒนามาตรฐานข้อมูลบริการสาธารณสุขเพื่อการเบิกจ่าย โดยการสนับสนุนจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินงานโดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) รวมทั้งแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ที่สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบจัดการฐานข้อมูลสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

๒. นโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒.๑. พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ขยายความหมายของคำว่า “สุขภาพ” ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต ปัญญา และสังคม ซึ่งมีผลต่อขอบเขตของระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพด้วย และยังได้กำหนดให้จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศ โดยในมาตรา ๔๗ ระบุว่า ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ เป็น ๑ ในทั้งหมด ๑๒ เรื่องด้วย

๒.๒. ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวดที่ ๑๐ ว่าด้วยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ มีการกำหนดเป้าหมาย ในข้อ ๙๐ ว่าให้มีระบบข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่ดี มีเครือข่ายครอบคลุมทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับนานาชาติได้ โดยในมาตรการข้อ ๙๔ ให้รัฐจัดให้มีกลไกระดับชาติทำหน้าที่กำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ บริหารนโยบาย ติดตามดูแลและประเมินผลนโยบายอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายองค์การข้อมูลข่าวสารสุขภาพ นอกจากนี้ในมาตรการข้อ ๙๑ ให้รัฐพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ และกลไกการนำข้อมูลด้านสุขภาพไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ และการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ และในข้อ ๙๓ ให้รัฐสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาควิชาการ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและภาคส่วนอื่นๆ ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และกำกับดูแลเพื่อให้เกิดการเผยแพร่สื่อสารตลอดจนสนับสนุนการใช้ข้อมูลข่าวสารสุขภาพที่เหมาะสม

๒.๓. พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ระบุในมาตรา ๗ ว่าให้มีการจัดทำแผนแม่บทสถิติ เกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ โดยให้สำนักงานสถิติแห่งชาติประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดทำแผนแม่บทสถิติที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนการพัฒนาประเทศ และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนแม่บทนั้น

๒.๔. ในด้านการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มีการระบุไว้ใน พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑ ถึง มาตรา ๒๕ และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลมิให้หน่วยงานรวบรวม ใช้และเผยแพร่ แต่ก็มีข้อยกเว้นในการรวบรวมและใช้ข้อมูลในบางกรณี อาทิเช่น การใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับชีวิต สุขภาพหรือความปลอดภัยของเจ้าของข้อมูล และ การใช้ในการศึกษาวิจัยหรือสถิติ โดยได้เก็บข้อมูลนั้นไว้เป็นความลับ

๒.๕. ในด้านการคุ้มครองให้ประชาชนได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ในรัฐธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ หมวด ๑๐ ข้อ ๘๘ กำหนดหลักการ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารด้านสุขภาพ ต้องมีความเป็นกลาง เป็นธรรมและรอบด้าน ผ่านช่องทางที่เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงการใช้ข้อมูลได้โดยง่าย โดยเป้าหมาย ข้อ ๘๙ ระบุให้ประชาชนได้รับการคุ้มครอง เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่ถูกต้องและเพียงพอ และมาตรการ ข้อ ๙๒ ระบุให้รัฐจัดให้มีกลไกตรวจสอบกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารสุขภาพ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ ระบุว่าคนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ซึ่งรวมถึง ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะ ดังนั้นข้อมูลข่าวสารสุขภาพก็ควรจะเข้าถึงได้โดยคนพิการเช่นกัน

๒.๖. นอกจากนี้ ระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ ยังได้รับการให้ความสำคัญในระดับนานาชาติ โดยองค์การอนามัยโลกได้ระบุว่า ระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ เป็น ๑ ใน ๖ องค์ประกอบของระบบสุขภาพที่จำเป็นต้องมี ที่จะนำไปสู่การระบบสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ โดยในระดับนานาชาติมีการสนับสนุนการพัฒนา ระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพของประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้หน่วยงานและเครือข่ายระดับนานาชาติ อาทิเช่น Health Metrics Network (HMN) ฯลฯ

๓. ปัญหาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ

ระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพในปัจจุบัน มีการดำเนินงานโดยหน่วยงานภาครัฐ ที่รับผิดชอบดูแลข้อมูลสถิติด้านสุขภาพอยู่หลายหน่วยงาน อาทิเช่น กระทรวงสาธารณสุข ที่รับผิดชอบหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งจำแนกเป็นกรมกอง ที่จัดทำข้อมูลในแต่ละประเด็น สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กองทุนประกันสังคม และระบบสวัสดิการข้าราชการ ที่ดูแลข้อมูลเกี่ยวกับระบบ

หลักประกันสุขภาพ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ดำเนินการสำรวจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สำนักบริหารการทะเบียนที่ดูแลข้อมูลการเกิดและการตาย แต่เนื่องจากระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ มีความสลับซับซ้อนเกี่ยวข้องกับหลายประเด็น ทั้งในด้านผลลัพธ์ทางสุขภาพ และปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพ และเกี่ยวข้องกับหลายองค์กร ทำให้ปัญหาของระบบเกิดขึ้นในลักษณะของการแยกส่วนกันดำเนินงาน ขาดทิศทาง นโยบาย การบูรณาการ และการสนับสนุนที่เพียงพอและเหมาะสม ดังจะสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

๓.๑ ปัญหาการขาดกลไกนโยบายและการสนับสนุน โดยยังขาดกลไกที่สำคัญ ได้แก่ กลไกด้านนโยบาย กลไกการประสานงานเพื่อการบูรณาการระบบข้อมูล กลไกสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูล และกลไกการกำหนดมาตรฐานด้านข้อมูล ซึ่งอาจจะต้องใช้กลไกข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับปัญหาด้านทรัพยากร ประกอบด้วย การขาดบุคลากรด้านข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ และปัญหาศักยภาพของบุคลากร ในการจัดการฐานข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และการสื่อสารด้านข้อมูล รวมทั้งปัญหาการขาดระบบงบประมาณที่สนับสนุนการพัฒนาระบบ และการจัดเก็บข้อมูลที่เพียงพอและต่อเนื่อง โดยเฉพาะงบประมาณสำหรับการสำรวจทางสุขภาพที่จำเป็น

๓.๒ ปัญหาการแยกส่วน ความซ้ำซ้อน และการขาดการบูรณาการของระบบข้อมูล โดยข้อมูลที่จัดเก็บโดยหน่วยงานต่างๆ ไม่ได้มีการออกแบบและพัฒนาร่วมกัน ทำให้ข้อมูลบางส่วนมีความซ้ำซ้อน เป็นภาระต่อผู้จัดเก็บข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลที่จัดเก็บโดยสถานบริการสาธารณสุข ขาดการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน นอกจากนี้การสำรวจสุขภาพ ก็ขาดการออกแบบประเด็นการสำรวจร่วมกันของหน่วยงานที่ทำหน้าที่สำรวจ ทำให้บางประเด็นเกิดความซ้ำซ้อนและไม่เชื่อมโยงกัน

๓.๓ ปัญหาคุณภาพ ความครบถ้วน ความครอบคลุม ความต่อเนื่อง และความทันสมัยของข้อมูล โดยข้อมูลที่เก็บบางอย่าง ได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน อาทิเช่น ข้อมูลการตายของมารดาและทารก ข้อมูลบริการสาธารณสุขของภาคเอกชน ข้อมูลด้านงานส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรค ข้อมูลบางอย่างอยู่ระหว่างการออกแบบ ทำให้ยังไม่มีข้อมูลที่ครอบคลุม อาทิเช่น ข้อมูลโรคเรื้อรัง ข้อมูลความเสี่ยงและการคัดกรองความเสี่ยง ข้อมูลบางอย่างมีปัญหาคุณภาพของข้อมูล อาทิเช่น ข้อมูลสาเหตุการตาย ข้อมูลทะเบียนโรค และข้อมูลบางอย่างมีปัญหาด้านความทันสมัยของข้อมูล เช่นข้อมูลทรัพยากรสุขภาพ

๓.๔ ปัญหาการบริหารจัดการข้อมูล ได้แก่ การขาดการกำหนดมาตรฐานและการปฏิบัติตามมาตรฐานของข้อมูล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูล การขาดระบบการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถานพยาบาล และระหว่างหน่วยงานผู้จัดเก็บข้อมูล ทั้งภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุข อย่างเป็นระบบ การขาดระบบการส่งต่อข้อมูลและป้อนข้อมูลกลับ ที่มีประสิทธิภาพ การขาดระบบการจัดการคลังข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมระบบข้อมูลต่างๆ อย่างครบถ้วน การขาดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล การขาดระบบการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม และพร้อมสำหรับการใช้ประโยชน์

๓.๕ ปัญหาการเข้าถึงข้อมูล การเผยแพร่และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล โดยปัญหาการใช้ประโยชน์จากข้อมูล อาจเกิดจากการที่ผู้ใช้ข้อมูล ไม่เข้าใจประโยชน์ของข้อมูลข่าวสารที่จะช่วยในการตัดสินใจ รวมทั้งผู้จัดทำข้อมูลก็อาจจะไม่เข้าใจรูปแบบของข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับการใช้ประโยชน์ในระดับต่างๆ ทำให้ขาดการจัดการข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมกับการใช้ และขาดแรงจูงใจด้านการใช้ประโยชน์ ได้แก่ การใช้เพื่อการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ การวางนโยบายและแผน การจัดสรรทรัพยากร การปรับปรุงบริการและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย ทั้งนี้การใช้ข้อมูลสุขภาพในระดับพื้นที่ นับว่าเป็นปัญหาอย่างมาก ทั้งในด้านศักยภาพการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้ข้อมูล และการเข้าถึงข้อมูล โดยเฉพาะจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและจากองค์กรภาคประชาชน นอกจากนี้ยังขาดการกำหนดดัชนีชี้วัดสุขภาพที่สำคัญสำหรับการติดตามระบบสุขภาพร่วมกันระหว่างหน่วยงานสุขภาพระดับชาติ โดยภาคส่วนต่างๆของสังคม

๓.๖ ปัญหาการไม่เปิดเผยข้อมูลที่ครบถ้วนเป็นจริง กรณีที่เกิดผลกระทบต่อผู้ป่วยที่เกิดจากการดูแลรักษาที่บกพร่องจากบุคลากรทางการแพทย์ อันเนื่องมาจากการขาดจรรยาบรรณ และการเกรงกลัวที่จะถูกฟ้องร้องดำเนินคดี จากผู้เกี่ยวข้องหรือเพื่อรักษาภาพลักษณ์ขององค์กร

๓.๗ ปัญหาการขาดกลไก ที่คอยควบคุม กำกับ และบังคับใช้ กรณีที่เกิดความขัดแย้งของข้อมูลอันเกิดขึ้นจากหน่วยงานต่างๆ ที่ต่างคนต่างเก็บและต่างคนต่างใช้ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เช่น ข้อมูลผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งข้อมูลจากภาคประชาสังคม กับข้อมูลจากภาครัฐ มักจะไม่ตรงกัน ฯลฯ

๔. การจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ

การจัดทำ ร่าง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ เป็นการดำเนินงานร่วมกันขององค์กรภาคีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยมีสำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ เป็นผู้พัฒนาร่าง ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และความเห็นจากหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง จากการประชุมระดมสมองร่วมกันพิจารณาเป็น ร่างฯ ที่ ๒ และได้นำร่างฯ ที่ปรับปรุงแล้ว ส่งให้กับภาคีเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน ๗๕ แห่ง เพื่อสอบถามความเห็นในการปรับแก้ เป็นร่างฯ ที่ ๓ สำหรับนำมาใช้พิจารณาในเวทีสาธารณะเพื่อรับฟังความเห็นในร่างฯ ที่ ๓ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจากภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ ผู้แทนจากหน่วยราชการส่วนกลางและภูมิภาค ๑๗๕ คน ผู้แทนจากสถาบันทางวิชาการ/วิชาชีพ ๗๕ คน และผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน ๑๕๐ คน

รวม ๔๐๐ คน พิจารณาให้ความเห็น เพื่อปรับให้ร่างฯ มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ โดยมี วัตถุประสงค์คือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดตั้งกลไกสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพของประเทศ ที่ต่อเนื่องและบูรณาการ และเป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ รายละเอียด ร่างยุทธศาสตร์ เป็นไปตาม เอกสารร่างมติ/ผนวก

๕. ประเด็นพิจารณาของสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น

ขอให้สมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น พิจารณาเอกสารร่างมติ